I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 3491/93

af 13. december 1993

om visse gennemførelsesbestemmelser til Europaaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Ungarn på den anden side

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Europaaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Ungarn på den anden side, i det følgende benævnt »aftalen«, blev undertegnet den 16. december 1991 i Bruxelles;

i afventning af Europaaftalens ikrafttræden blev bestemmelserne heri vedrørende handel og handelsanliggender sat i kraft den 1. marts 1992 ved en interimsaftale mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab på den ene side og Republikken Ungarn på den anden side om handel og handelsanliggender (1), undertegnet den 16. december 1991 i Bruxelles;

som opfølgning af konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i København den 21. og 22. juni 1993 om de nye handelsindrømmelser over for landene i Central- og Østeuropa anvendes der midlertidigt en tillægsprotokol til Europaaftalen og interimsaftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab på den ene side og Republikken Ungarn på den anden side (2), indtil indgåelsesprocedurerne er afsluttet;

Rådets forordning (EØF) nr. 519/92 af 27. februar 1992 om visse gennemførelsesbestemmelser til interimsaftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab på den ene side og Republikken Ungarn på den anden side om handel og handelsanliggender (3) fastsætter fremgangsmåderne for anvendelsen af nævnte interimsaftale;

det er nødvendigt at fastsætte gennemførelsesbestemmelser til visse af aftalens bestemmelser af samme art som dem, der findes i forordning (EØF) nr. 519/92;

hvad angår handelsbeskyttelsesforanstaltningerne, bør der, for så vidt bestemmelserne i aftalen kræver det, fastsættes særlige bestemmelser vedrørende de almindelige regler, der navnlig er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 288/82 af 5. februar 1982 om den fælles importordning (4), og i Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 af 11. juli 1988 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (5);

under overvejelserne om, hvorvidt der skal træffes en beskyttelsesforanstaltning, bør der tages hensyn til de forpligtelser, der er fastsat i aftalen;

procedurerne vedrørende beskyttelsesklausuler, der er foreskrevet i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, finder ligeledes anvendelse;

der er fastsat særlige regler om beskyttelsesforanstaltninger vedrørende de tekstilvarer, der er omfattet af protokol nr. 1 til aftalen;

der bør indføres særlige procedurer for anvendelse af beskyttelsesforanstaltningerne i landbrugssektorerne —

(1) EFT nr. L 116 af 30. 4. 1992, s. 2.
(2) EFT nr. L 195 af 4. 8. 1993, s. 43.
(3) EFT nr. L 56 af 29. 2. 1992, s. 6. Forordningen er ændret ved forordning (EØF) nr. 2234/93 (EFT nr. L 200 af 10. 8. 1993, s. 4).
(4) EFT nr. L 35 af 9. 2. 1982, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2875/92 (EFT nr. L 287 af 2. 10. 1992, s. 1).
(5) EFT nr. L 209 af 2. 8. 1988, s. 1.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

Landbrugsprodukter

Artikel 1

For landbrugsprodukter, der er omfattet af bilag II til traktaten og som led i en fælles markedsordning er undergivet importafgiftsordningen, samt for varer henhørende under KN-kode 0711 90 50 og 2003 10 10, fastsættes gennemførelsesbestemmelserne til aftalens artikel 20, stk. 2 og 4, efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/93 (1) eller i de tilsvarende bestemmelser i de øvrige forordninger om fælles markedsordninger. Det kan i disse bestemmelser fastsættes, at der skal indføres en ordning med importlicenser for de sektorer, for hvilke der i den fælles markedsordning ikke er fastsat sådanne licenser.

AFSNIT II

Beskyttelsesforanstaltninger

Artikel 2

Rådet kan efter proceduren i traktatens artikel 113 beslutte at rette henvendelse til det associeringsråd, der er nedsat ved aftalen, om de foranstaltninger, der er fastsat i aftalens artikel 28 og artikel 117, stk. 2. Rådet vedtager i givet fald disse foranstaltninger efter samme procedure.

Kommissionen kan fremsætte de hertil nødvendige forslag på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstat.

Artikel 3

1. I tilfælde af praksis, der vil kunne berettige Fællesskabets anvendelse af de foranstaltninger, der er fastsat i aftalens artikel 62, udtaler Kommissionen sig om foreneligheden af denne praksis med aftalen, efter at den på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstat har undersøgt sagens akter. Den foreslår i givet fald Rådet, der træffer afgørelse efter proceduren i traktatens artikel 113, at vedtage beskyttelsesforanstaltninger, undtagen i tilfælde af subsidier, på hvilke forordning (EØF) nr. 2423/88 finder anvendelse, idet sådanne foranstaltninger træffes efter de i nævnte forordning fastsatte procedurer. Disse foranstaltninger træffes kun på de betingelser, der er fastsat i aftalens artikel 62, stk. 6.

2. I tilfælde af praksis, hvor Fællesskabet vil kunne blive udsat for foranstaltninger truffet af Ungarn i overensstemmelse med aftalens artikel 62, udtaler Kommissionen sig om foreneligheden af denne praksis med de i aftalen nedfældede principper, efter at den har foretaget en undersøgelse af sagens akter. Den træffer i givet fald passende beslutninger herom på grundlag af de kriterier, der er fastlagt i forbindelse med anvendelsen af traktatens artikel 85, 86 og 92.

Artikel 4

I tilfælde af praksis, der vil kunne berettige Fællesskabets anvendelse af de foranstaltninger, der er fastsat i aftalens artikel 29, træffes der beslutning om indførelse af antidumpingforanstaltninger under overholdelse af bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 2423/88 og efter proceduren i aftalens artikel 33, stk. 2 og stk. 3, litra b) eller d).

Artikel 5

1. Såfremt en medlemsstat anmoder Kommissionen om anvendelse af beskyttelsesforanstaltninger i henhold til aftalens artikel 30 eller 31, forsyner den Kommissionen med de oplysninger, der er nødvendige for at begrunde dens anmodning. Såfremt Kommissionen beslutter ikke at anvende beskyttelsesforanstaltninger, underretter den Rådet og medlemsstaterne derom inden for en frist på fem arbejdsdage fra datoen for modtagelsen af medlemsstatens anmodning.

Enhver medlemsstat kan indbringe Kommissionens afgørelse for Rådet inden for en frist på ti arbejdsdage fra meddelelsen af den pågældende afgørelse.

I tilfælde af at Rådet med kvalificeret flertal angiver, at det agter at træffe en anden afgørelse, underretter Kommissionen straks Ungarn herom og meddeler Ungarn, at der indledes konsultationer i Associeringsrådet som omhandlet i aftalens artikel 33, stk. 2 og 3.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe anden afgørelse inden for en frist på tyve arbejdsdage efter afslutningen af konsultationerne med Ungarn i Associeringsrådet.

2. Kommissionen bistås af et udvalg, i det følgende benævnt »udvalget«, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har en repræsentant for Kommissionen som formand.

Udvalget træder sammen efter indkaldelse fra formanden. Denne meddeler straks medlemsstaterne alle hensigtsmæssige oplysninger.

3. Såfremt Kommissionen på anmodning af en medlemsstat eller på eget initiativ fastslår, at der bør anvendes beskyttelsesforanstaltninger i henhold til aftalens artikel 30 eller 31:

— underretter den omgående medlemsstaterne herom, hvis den har handlet på eget initiativ, og inden for en frist på fem arbejdsdage fra datoen for modtagelsen af denne anmodning, hvis den har handlet på anmodning af en medlemsstat

— hører den udvalget

— underretter den samtidig Ungarn derom og meddeler Associeringsrådet, at der indledes konsultationer som omhandlet i aftalens artikel 33, stk. 2 og 3

(1) Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn (EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21). Forordningen er ændret ved forordning (EØF) nr. 2193/93 (EFT nr. L 196 af 5. 8. 1993, s. 22).

— giver den samtidig Associeringsrådet alle oplysninger, der er nødvendige for disse konsultationer.

4. Konsultationerne i Associeringsrådet betragtes under alle omstændigheder som afsluttet ved udløbet af en frist på 30 dage efter den i stk. 1, fjerde afsnit, eller i stk. 3 omhandlede meddelelse.

Ved afslutningen af konsultationerne eller i givet fald ved udløbet af nævnte frist på 30 dage kan Kommissionen, såfremt intet andet arrangement har kunnet indgås, efter høring af udvalget træffe passende foranstaltninger til iværksættelse af aftalens artikel 30 eller 31.

5. Den i stk. 4 omhandlede afgørelse meddeles straks Rådet, medlemsstaterne og Ungarn ; den meddeles tillige Associeringsrådet.

Den anvendes straks.

6. Enhver medlemsstat kan indbringe den afgørelse, Kommissionen har truffet i henhold til stk. 4, andet afsnit, for Rådet inden for en frist på ti arbejdsdage efter meddelelsen af denne afgørelse.

7. Såfremt Kommissionen ikke har truffet nogen afgørelse i henhold til stk. 4, andet afsnit, inden for en frist på ti arbejdsdage efter afslutningen af konsultationerne i Associeringsrådet, eller i givet fald efter udløbet af den i samme stykke nævnte frist på 30 dage, kan enhver medlemsstat, der har indbragt sagen for Kommissionen i henhold til stk. 3, indbringe sagen for Rådet.

8. I de i stk. 6 og 7 nævnte tilfælde kan Rådet med kvalificeret flertal træffe anden afgørelse inden for en frist på to måneder.

Artikel 6

1. Når ekstraordinære omstændigheder som omhandlet i aftalens artikel 33, stk. 3, litra d), gør sig gældende, kan Kommissionen træffe øjeblikkelige beskyttelsesforanstaltninger i de i aftalens artikel 30 og 31 omhandlede tilfælde.

2. Modtager Kommissionen en anmodning fra en medlemsstat, træffer den en afgørelse senest fem arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen.

Kommissionens afgørelse meddeles Rådet og medlemsstaterne.

3. Enhver medlemsstat kan indbringe Kommissionens afgørelse for Rådet efter proceduren i artikel 5, stk. 6.

Proceduren i artikel 5, stk. 7 og 8, finder anvendelse.

Såfremt Kommissionen ikke har truffet nogen afgørelse inden for den i stk. 2 nævnte frist, kan enhver medlemsstat, der har indbragt sagen for Kommissionen, indbringe sagen for Rådet efter procedurerne i første og andet afsnit.

Artikel 7

Procedurerne i artikel 5 og 6 finder ikke anvendelse på de varer, der er omfattet af protokol nr. 1 til aftalen.

Artikel 8

Når omstændighederne gør det nødvendigt, at der træffes foranstaltninger vedrørende landbrugsprodukter i medfør af aftalens artikel 21 eller 30 eller bestemmelserne i bilagene vedrørende disse produkter, træffes sådanne foranstaltninger uanset artikel 5 og 6 efter procedurerne i forskrifterne for de fælles markedsordninger og i de specifikke forskrifter, der fastsættes i henhold til traktatens artikel 235 for varer fremstillet på basis af landbrugsprodukter, dog under overholdelse af betingelserne i aftalens artikel 21 eller artikel 33, stk. 2 og 3.

Artikel 9

Kommissionen giver på Fællesskabets vegne Associeringsrådet de i aftalen fastsatte meddelelser.

Artikel 10

Denne forordning berører ikke anvendelsen af de beskyttelsesklausuler, der er omhandlet i traktaten, særlig artikel 109 H og 109 I, efter de procedurer, der er fastsat deri.

Artikel 11

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den anvendes fra datoen for Europaaftalens ikrafttræden.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. december 1993.

På Rådets vegne

Ph. MAYSTADT

Formand